

בשלמות, וכל העולמות שמחים בשמחה. בשם הזה כלולים עליונים ותחתונים. בשם הזה כלולים שש מאות ושלוש עשרה מצוות של התורה שהן הפלל של כל הסודות העליונים והתחתונים. הפלל של עולם הזכר למעלה, והפלל של עולם הנקבה למטה.

וכך המצוות כולן פרקים ואיברים, להראות בהן את סוד האמונה. מי שלא ישיג ולא יתבונן בסודות של מצוות התורה, לא ידע ולא יתבונן אף מתקנים האיברים בסוד עליון. כל איברי הגוף מתקנים על הסוד של מצוות התורה, ואף על גב שיש איברים שהם גדולים ועליונים, כלם קטנים וגדולים, אם נטל מהם אחד, אפלו הקטן ביותר של האדם, הוא נקרא בעל מום. כל שכן וכל שכן אותו שפוגם אפלו מצוה אחת מאותן מצוות התורה, שמטיל מום במקום שלא צריך.

בא וראה מה כתוב, (בראשית ב) ויקח ה' אלהים את האדם ויניח אותו בגן עדן לעבדה ולשמרה. וישנונו, לעבדה ולשמרה - אלו קרבנות, והכל אחד. אבל הסוד הזה של מצוות התורה, לעבדה - אלו רמ"ח איברים עליונים. ולשמרה - אלו שלש מאות וששים וחמשה איברים תחתונים. אלה העליונים של זכור, ואלה התחתונים של שמור, והכל אחד.

אשרי מי שזוכה להשלים אותם. מצוות התורה גורמות לאדם להשלים רוחו ונשמתו בעולם הזה ובעולם הבא. התורה מזכה את האדם לרשת שני עולמות, עולם הזה ועולם הבא. כל מי שמשתדל בתורה, משתדל בחיים. חיים בעולם הזה, וחיים

וְכָל עֲלָמִין חֲדָאן בְּחֵדוּ. בְּהַאי שְׁמָא, כְּלִילָן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. בְּהַאי שְׁמָא, כְּלִילָן שִׁית מְאָה וְתַלְיָסָר פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, דְּאִינוּן כְּלָלָא דְכָל רִזִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין. כְּלָלָא דְעֲלָמָא דְדְכּוּרָא לְעֵילָא, וְכְלָלָא דְעֲלָמָא דְנוּקְבָא לְתַתְּא.

וְכִלְהוּ פְּקוּדֵין, כְּלָהוּ שְׁיִיפִין וְאַבְרִין, לְאַתְחַזְזָא בְּהוּ רִזָא דְמַהִימְנוּתָא. מָאן דְלֹא יִשְׁגַח וְלֹא אֶסְתַּכַּל בְּרִזִין דְּפְקוּדֵי אֹרִייתָא, לֹא יָדַע, וְלֹא אֶסְתַּכַּל, הֵיךְ מִתְתַּקְּנָן שְׁיִיפִין בְּרִזָא עֲלָאָה. שְׁיִיפִין דְּגוּפָא כְּלָהוּ, מִתְתַּקְּנָן עַל רִזָא דְּפְקוּדֵי אֹרִייתָא, וְאִף עַל גַּב דְּאִית שְׁיִיפִין, דְּאִינוּן רַבְרַבִין וְעֲלָאִין, כְּלָהוּ זְעִירִין וְרַבְרַבִין, אִי אֶתְנַטִּיל חֵד מְנִייהוּ, אֶפִּילוּ זְעִירָא דְּבַר נֶשׁ, אֶקְרִי מְאָרִיָּה דְּמוּמָא, כְּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן הֵהוּא דְגָרַע אֶפִּילוּ חֵד פְּקוּדָא מְאִינוּן פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, דְּאֶטִּיל מוּמָא בְּאַתֵּר דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ.

הָא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (בראשית ב) ויקח יי' אלהים את האדם ויניח אותו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ותנינו, לעבדה ולשמרה אלין קרבנין, וכלא חד. אבל דא רזא דפקודי אורייתא, לעבדה: אלין רמ"ח שייפין עלאין. ולשמרה: אלין תלת מאה ושתין וחמש שייפין תתאין. אלין עלאין דזכור. ואלין תתאין דשמור, וכלא חד.

זבאה איהו מאן דזכי לאשלמא לון. פקודין דאורייתא, גרים לבר נש לאשלמא רוחיה ונשמתייה בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. אורייתא מזכה לבר נש, לאחסנא תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. כל מאן דאשתדל באורייתא, אשתדל בחיים. חיים בהאי עלמא, וחיים בעלמא דאתי. אשתזיב מפל עונשין בישיין, דלא יכלין לשלטאה עליה. אי